

Sygn. akt II Co 21/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla W. W. II W. C. w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Błażejewska

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 roku w W. na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. W. M. K., sygn. akt Kmp 37/13

z wniosku wierzycieli W. M., A. M. oraz M. M. (1)

przeciwko dłużnikowi M. M. (2)

na skutek skargi dłużnika na czynność komornika polegającej na ustaleniu kosztów egzekucyjnych w postanowieniu z dnia 11 grudnia 2015r.

postanawia:

I. zmienić postanowienie z dnia 11 grudnia 2015r. w zakresie pkt. 2 i 3 w ten sposób, że obniżyć koszty egzekucyjne z kwoty 2.720,57 zł do kwoty 912,47 zł;

II. umorzyć postępowanie w zakresie żądania zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

SSR Aleksandra Błażejewska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 grudnia 2015r. (k. 550 akt Kmp) doręczonym w dniu 16 grudnia 2015r. pełnomocnikowi dłużnika komornik umorzył postępowanie egzekucyjne co do kwoty 14.700 zł. W punkcie 2. postanowienia komornik ustalił częściowe koszty egzekucyjne od umorzonej na wniosek wierzyciela kwoty na 2720,57 zł i w całości obciążył nimi dłużnika. Na koszty postępowania składały się: koszt doręczania korespondencji w wysokości 8,42 zł oraz opłata stosunkowa w wysokości 2205 zł wraz z podatkiem VAT w wysokości 507,15 zł.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż jest zobowiązany orzeczeniem sądowym do płatności alimentów na rzecz małoletnich dzieci w wysokości 5950 zł miesięcznie i na tej podstawie prowadzone jest postępowanie egzekucyjne. Dłużnik wskazał, że wpłacił kwotę 14700 zł bezpośrednio na konto wierzyciela natomiast komornik, mimo że nie wykonał jakichkolwiek czynności w wyegzekwowaniu zaległych alimentów, ustalił opłatę stosunkową w wysokości 15% wyegzekwowanej kwoty, co jest sprzeczne z przepisami prawa i ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego. Ponadto skarżący wskazał, że komornik niezasadnie doliczył stawkę podatku VAT. Jednocześnie dłużnik wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Komornik pismem z 19 stycznia 2016r., stanowiącym odpowiedź na skargę, wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej, wskazując, że opłata stosunkowa została ustalona zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dłużnik spełnił świadczenie w toku postępowania egzekucyjnego do rąk wierzyciela, tym samym, zgodnie ze stanowiskiem doktryny i orzecznictwem świadczenie to należy traktować jako wyegzekwowane przez komornika – stąd zasadne jest naliczenie opłaty stosunkowej w wysokości 15% spełnionego świadczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 767 § 1 k.p.c. na czynność komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego jeśli ustawa nie stanowi inaczej.

Skargę na czynności komornika wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od daty czynności, gdy strona była przy niej obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od daty zawiadomienia strony o dokonaniu czynności, w braku zawiadomienia - od daty dowiedzenia się o niej, a w wypadku zaniechania - od daty, w której czynność powinna być dokonana. (art. 767 § 4 k.p.c.)

Ponieważ skarga została wniesiona w terminie, podlega ona zatem merytorycznemu rozpoznaniu.

Z akt egzekucyjnych o sygn. Kmp 37/13 wynika, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W. W. M. K. prowadzi egzekucję na podstawie tytułu wykonawczego - postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 2 października 2014r. zmienionego postanowieniem Sadu Apelacyjnego z dnia 29 maja 2015r. W toku postępowania egzekucyjnego dłużnik uiszczył bezpośrednio do rąk wierzyciela kwotę 14.700 zł, więc komornika na wniosek wierzyciela umorzył postępowanie egzekucyjne co do kwoty 14.700 zł, ustalił częściowe koszty egzekucyjne, w tym opłatę egzekucyjną w wysokości 15 % i obciążył nimi dłużnika.

W rozpoznawanej sprawie Sąd dopatrzył się naruszenia przez komornika przepisów postępowania egzekucyjnego, które skutkowały zmianą zaskarżonego postanowienia z dnia 11 grudnia 2015 roku we wskazanym zakresie.

Stosownie bowiem do art. 43 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn. Dz.U. z 2011, Nr 231, poz. 1376 ze zm.; dalej: u.k.s.e.) za prowadzenie egzekucji i inne czynności wymienione w ustawie komornik pobiera opłaty egzekucyjne.

Zgodnie z art. 49 ust. 1 u.k.s.e. w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 15% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż trzydziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

W myśl zaś ust. 2 powołanego przepisu w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 823 k.p.c. komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Należy wskazać, iż komornik nieprawidłowo określił wysokość opłaty stosunkowej, ustalając ją w oparciu o art.49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. W tym bowiem względzie należało zgodzić się z uchwałą SN z dnia 29 października 2009 r., III CZP 82/09, OSNC 2010/5/67, Biul.SN 2009/10/12 zgodnie, z którą w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela po zawiadomieniu dłużnika o wszczęciu egzekucji, od świadczenia spełnionego przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi, komornik pobiera opłatę określoną w art. 49 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

Z treści art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy wynika bowiem jednoznacznie, że określone w nim zasady pobierania opłaty stosunkowej i określenia jej wysokości odnoszą się wyłącznie do świadczenia wyegzekwowanego, tj. świadczenia uzyskanego - według zapatrywania prezentowanego konsekwentnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego - w wyniku realnych działań komornika będących rezultatem efektywnej egzekucji (por. uzasadnienia uchwał z dnia 14 lipca 1998 r., III CZP 28/98, OSNC 1998, nr 12, poz. 202, z dnia 26 września 2000 r., III CZP 26/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 54, z dnia 16 grudnia 2005 r., III CZP 115/05, OSNC 2006, nr 12, poz. 196, z dnia 16 października 2008 r., III CZP 90/08, OSNC 2009, nr 9, poz. 123, z dnia 12 lutego 2009 r., III CZP 142/08, OSNC 2009, nr 12, poz. 163 oraz uzasadnienia postanowień z dnia 6 listopada 2003 r., III CZP 57/03, nie publ. i z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 42/05, "Biuletyn SN" 2005, nr 10, s. 14). Natomiast spełnienie świadczenia przez dłużnika bezpośrednio wierzycielowi w toku wszczętego wcześniej postępowania egzekucyjnego oznacza, iż to nie działanie komornika doprowadziło do

zaspokojenia wierzyciela, ponieważ stan taki został osiągnięty na skutek pozaegzekucyjnej czynności samego dłużnika. Stan zawisłości postępowania egzekucyjnego nie pozbawia bowiem dłużnika możliwości dokonywania czynności wywołujących skutki materialnoprawne, mających wpływ na bieg tego postępowania w wyniku wniosków wierzyciela.

Ponieważ dłużnik uiszczył należności bezpośrednio do rąk wierzyciela, komornik nieprawidłowo ustalił wysokość opłaty stosunkowej, wzywając dłużnika po myśli art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy do jej uiszczenia w wysokości 15 %.

W tym zakresie zatem skarga dłużnika zasługiwała na uwzględnienie i opłatę egzekucyjną należało zatem obliczyć w wysokości 5 % podlegającego egzekucji świadczenia tj. w wysokości 735 zł wraz z podatkiem VAT w wysokości 169,05 zł, co łącznie z kosztami doręczeń dawało kwotę 912,47 zł. Podstawą do doliczenia podatku VAT stanowi bowiem § 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 września 2015 r. w sprawie późniejszego terminu powstania obowiązku podatkowego (Dz. U. z 2015r., poz. 1504), który stanowi, że w przypadku usług wykonywanych przez komornika sądowego w ramach czynności egzekucyjnych lub innych czynności przekazanych do kompetencji komornika sądowego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązek podatkowy z tytułu tych usług powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty w odniesieniu do otrzymanej kwoty w związku z art. 19 a) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie I postanowienia.

Zgodnie z art. 821 § 1 k.p.c. Sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia. Ponieważ w niniejszej sprawie Sąd do czasu rozpoznania skargi nie zawiesił postępowania rozstrzyganie na tym etapie o jego zawieszeniu stało się bezprzedmiotowe. Dlatego też Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w pkt 2 postanowienia umorzył postępowanie w przedmiocie zawieszenia postępowania do czasu rozpoznania skargi, o czym orzeczono w punkcie II postanowienia.

SSR Aleksandra Błażejewska

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia doręczyć:

- 1) pełnomocnikowi dłużnika – bez pouczenia,
- 2) przedstawicielowi ustawowemu dłużników – z odpisem skargi i pouczeniem o zażaleniu;
- 3) komornikowi – z pouczeniem o zażaleniu;
- 4) po uprawomocnieniu się postanowienia zwrócić akta egzekucyjne.

SSR Aleksandra Błażejewska